

ΑΛΚΥΟΝΕΣ

'Ω ! 'Αλκυόνες, πού γιά σās ή άπανεμιά μακραίνει
Τό κύμα και την καταχνιά γιά λίγο άπ' τούς γιαλούς,
Πάνω άπ' τή χειμωνιάτικη τή γύμνια σ' όλα ραίνει
Τή χάρη της μιάν 'Ανοιξη γλυκεριά, χωρίς άνθους,

'Ολημερίς κι' όλονυχτίς ή τρικυμιά γυροῦσε
Κουρσεύοντας τά πέλαγα κι' έδώθε στις στεριές,
Χτυπώντας, όπου ή Μοίρα μας τυφλά την οδηγούσε
'Επνιγε άγάπες γύρω μας κι' έγκρέμιζε φωλιές.

'Αχαρά μάτια, άς κλάψουνε τά σκόρπια τά συντρίμια.
Μά έγώ, πού ξέρω ταπεινός πώς εινε ό στεναγμός,
πώς εινε μάταιη κραυγή μονάχα κι' ή βλαστήμια,
'Εσās πουλιά, πού πάντοτε πετάτε πρὸς τό φῶς,

Παρακαλώ σας, σάν ξεχνά με τόσα νά συντρίψη
Και τής ψυχής μου τά φερά, ή άγρια ή τρικυμιά,
'Εσείς μαζί σας πάρτε την μακρούά άπ' τή μαύρη θλίψη
Κι' άπ' τά ναυάγια, στη γλαυκή ν' άράξη έαστεριά.

ΕΚΑΤΟΜΒΗ

Πλατιά χαρά τή χάρηκα και τής δροσιάς τή στάλα
στά ρόδα μιάν αύγή.

'Ηταν ή δροα, πουλίνε τής 'Ανοιξης τό γάλα
ή διψασμένη γή.

Λάβρα, φωτιά, σά μ' έκαίγαν έρωτικό ένα πάθος,
—κι' έγώ δέν ξέρω ποιά—
και μέσ τών ρόδων έσκυψα, σά μέλισσα, τό βάθος
λίγη δροσιά νά πιώ.

Και τώρα, πού θά πάρωμε, καρδιά μου άναπνοή
άπ' τόν μικρόν άγώνα ;

'Η 'Ανοιξη βασίλευε - Κι' άπάνω σου ή πνοή
βογγάει ένός χειμῶνα.

Αθ. Κυριαξής

ΓΕΡΑΜΑΤΑ

Κάθε φορά πού σέ θωρώ
τό δρόμο μοναχή νά παίρνω,
πού άκούμπās στό ένα πλευρό
κι' ύστερα σ' άλλο ξαναγέρνεις.

μέ τά κατάσπρα σου μαλλιά
νά σοῦ άνεμίζουν στόν άέρα,
κι' άργά, σκυφτά, χωρίς μιλιιά
νά διαπερνās τή στράτα πέρα.

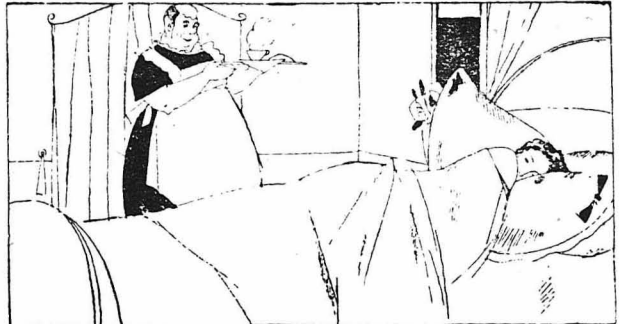
παλιό καράβι σέ θωρώ
πού τό ρημάξαν άγριες μπόρες
και πού τό σέρνοννε σκεβρό
τής θάλασσας οί Νεροκόρες.

Αιμιλία Στ. Δάφνη

~~~~~
λυψις, τό πτώμα του άγαπημένου του 'Εντουαρντ, ή μακρυνές
άπελπισμένες φωνές πού ήχοῦσαν σ' αυτιά του σά νάβγαζαν άνο
στόματα δαιμόνων, τόν έκαναν μανιάδη. 'Αρχισε νά τρέξη, νά
τρέξη άσκοπα και φρενιασμένα στό γλυστερό κατήφορο...

Τό μεσημέρι ένας λαμπρός ήλιος άγκάλιαζε τό χιονισμένο βουνό.
Οί όδηγοί άκολουθούμενοι από την 'Εντιθ και μιά συντροφιά άνη-
σύχων άγγλων διευθύνθηκαν σ' ένα άκίνητο σημάδι πού διέκοπτε
την άχανή λευκότητα της πλαγιάς. 'Επλησίασαν, έπλησίασαν άκόμη
κι' όταν πιά εφθάσαν σέ άπόσταση ένός μέτρου μιά σπαρακτική
φωνή άκούστηκε.

'Ηταν ή φωνή τής 'Εντιθ, πού είχε άναγνωρίσει τόν άρραβω-
νιαστικό της νεκρόν. 'Υστερα από πολλή δροα εύρησαν και τό
πτώμα του 'Εντουαρντ. Κ' ή 'Εντιθ δερνόνταν τώρα άνάμεσα στά
δυό άδέλφια πού βρήκαν τό θάνατο έξ αιτίας της. 'Εκλαψε, έκλαψε
ός πού στεγνώσαν πιά τά μάτια της. Μά τόν μυστικό έρωτα του
'Εντουαρντ, δέν τόν ύποψιάστηκε ποτέ...

ΠΟΣΑ ΕΚΕΡΔΙΖΑΝ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τά κέρδη τών διαφόρων συγγραφέων δέν ήσαν πάντοτε στα-
θερά. Διέφεραν αναλόγως τής έπιτυχίας τών έργων των, και έκα-
νονίζοντο πάντοτε με τό φιλαναγωνιστικό ή όχι πνεῦμα τής έπο-
χής τους.

Στίς αρχές του Μεσαίονος π. χ. οί συγγραφείς, οί ραψωδοί
κ. τ. λ. άμοιβόντουσαν μόνον από τούς ήγεμόνας και μεριστάνας
τής χώρας τους. 'Ο Γάλλος Κόμης Ρουσελλόν π. χ. συντηρούσε
στό μέγαρό του τέσσερες ραψωδούς, σέ καθένα τών οποίων με-
τροῦσε 3.700 φράγκα έτησίως !

'Αργότερα ό Ραμπελαί (1483—1553), δέν έκέρδιε τίποτα σχε-
δόν από τόν «Γαργαντούα» του καιτοι ή έπιτυχία του έργου αυτού
δέν ήταν καθόλου μικρή.

'Ο ποιητής Μαρώ, καιτοι σύγχρονος του Ραμπελαί, είχε διορι-
σθεί από πολύ νωρίς εις μίαν καλήν θέση και είχε άρχισει νά κερ-
δίζει με την φήμη τών έργων του, την εύνοια του Βασιλέως τής
Γαλλίας, ό οποτος εις ένδειξιν θαυμασμού γιά ένα του τελευταίο
ποίημα, του έδώρησε ένα σπίτι και του απέστειλε συγχρόνως και
14.000 φράγκα άνταμοιβή τής... ιδιοφτίας του !..

'Ο Ρακίνας στην αρχή του συγγραφικού του σταδίου δέν έκέρ-
διζε άπολύτως τίποτα και μόνον όταν άργότερα, του άπενεμήθησαν
αί δύο συντάξεις τής αύλής καθός και μερικά άλλα ποσά από τά
ιδιαιτερα ταμεία μερικῶν ευγενῶν, κατώρθωσε νό πραγματοποι-
ήση ένα έτήσιον εισόδημα 50.000 φρ.

'Ο Μολιέρου, ό οποτος ως γνωστόν ήταν συγχρόνως συγγραφέυς
θεατῶννης και ήθοποιός, πέθανε εκατομμυριούχος. 'Υπολογίζεται
οτι από κάθε κωμωδία πού έπαίζετο του έμενάν καθαρά κέρδη
περί τά 50.000 φράγκα !

'Ο Βολταίρου (1694—1778) ύπήρξε ένας από τούς πλουσιωτέ-
ρους συγγραφείς τής Γαλλίας. Τό έτήσιο εισόδημά του έφθανε τίς
350.000 φράγκα, από τά οποία δαπανούσε μόνον τά 150—200...
Ουδέποτε σκέφθηκε νά άφελθη από τά έργα του και τό μόνο που
ζητούσε από τούς εκδότες του, ήταν νά του δίδουν μερικά αντί-
τιπα γιά νά τά μοιράξη στους φίλους του.

'Ο Ρουσσώ ποτέ δέν κατώρθωσε νά εχη έτήσιο εισόδημα άνω-
τερο από 2.700 φράγκα από την κυκλοφορία τών έργων του. 'Από
την έκδοση τής «Νέας 'Ελοΐζας» έκέρδισε μόνον 3.860 φράγκα από
δέ τό «Κοινωνικό Συμβόλαιο» μόνον 2.200 φρ. Κατά τά τελευταία
δέ χρόνια τής ζωής του, εχόν ανάγκην χρημάτων, αναγκάστηκε νά
παραχωρήση τό δικαίωμα τής ιδιοκτησίας τών έργων του σέ κά-
ποιο έλβετό, άντι του ίσοβίου εισοδήματος τών 2.000 φρ. έτησίως.

Πολλοί όμως από τούς μεταγενεστέρους συγγραφείς φαίνεται
οτι έκέρδιζαν πολύ περισσότερα από τούς παλαιότερους συνα-
δέλφους των.

'Ο Ευγένιος Σέης π.χ. (1804-1857) από τόν περιφημο «Περι-
πλανώμενο 'Ιουδαίο» του έκέρδισε 100.000 φράγκα, από δέ τά
«'Αλόμωφρα τών Παρισίων» 80.000 φράγκα !

'Ο Δουμάς κατή μόνον από τούς «Τρείς Σωματοφύλακες» και
από τό «Μόντε Χρήστο» έκέρδισε περί τίς 250.000 φράγκα !

'Ο Βικτωρ Ουγκώ από τούς περιφημους «'Αθλίους» του έκέρδισε
τό ποσό 360.000 φράγκων, όταν δέ απέθανε άφησε περιουσίαν
7.000.000 τών οποία είχε δημιουργήσει από τά κέρδη τών έργων του.

'Ο Θιέρσος έπίσης έκέρδιζε άρκετά. Μόνον από την «'Ιστορία
τής Γαλλικής 'Επαναστάσεως» έκέρδισε 200.000 φράγκα !

'Η Γεωργία Σάνδη έπίσης είχε από τά έργα της πραγματοποι-
ήσει τό σταθερό έτήσιο εισόδημα τών 50-60 χιλ. φράγκων.

'Από τούς 'Αγγλους συγγραφείς έκείνους πού θεωρείται οτι
έκέρδιζαν περισσότερα εινε :

'Ο Λόρδος Βύρων ό οποτος σέ διάστημα έλαχίστου χρόνου είχε
κερδίσει τό ποσό τών 500.000 φρ.

'Ο Βάλτερ Σκόττ πού είχε κέρδη άνω τών 200.000φρ. και τέλος

'Ο Κάρολος Δίκενς ό οπολος κατώρθωσε νά πραγματοποιήση
από τά έργα του ένα σταθερό έτήσιο εισόδημα 100.000 φράγκων.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ εις καλήν τιμήν παλαιά, μεταχειρισμέ-
να βιβλία διαφόρου ύλης και ελόκληρη βιβλιοθήκη. 'Επίσης
ζητούνται σώματα ή τεύχη φιλολογ. γαλλ. περιοδικῶν και
βιβλία. 'Αγοράζονται άκόμη έργα ζωγραφικής, άγιογραφίαι
βυζαντιναι και παλαιά κομψοτεχνήματα. Είδοποιήστε ή
γράφατε στά γραφεία μας, Λέικα 7.